Ч. 218 Четвер 1 (13) жовтня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Справа австро-угорскої угоди. — Причина виступленя пос. Барайтера з клюбу Штайнвендера. — Ситуация у Франциї і ліцитация у Золі. — Судний день на хіньских реформаторів.)

Magyar-Ujsag, ґазета стояча дуже близько до президента угорского кабінету поясняє тепер єго бесіду виголошену в суботу в угорскім парляменті і каже: Предложеня угодові містять в собі максімум того, що одно правительство могло другому відступити, а мінімум того, що кожде правительство в інтересі свого краю могло жадати. Предложеня угодові треба для того уважати за результат довгих переговорів і взаїмних компенсаций. Отже коли один парлямент зробить якусь зміну у важній части угоди, то тим самим і спротивить ся взаїмній компенсациї другого парляменту, внаслідок чого мусїли би на ново розпочати ся переговори межи парляментами і о угоді не могло би нїколи бути й бесїди. В тім дусї треба предложеня угодові уважати за незмінні. Оба правительства заручили за то, що більшість їх парляменту прийме ті предложеня. Коли-ж якесь правительство не може числити на більшість, то мусить витягнути з того консеквенциї. Скоро отже більшість австрийского парляменту не прийме умови правительства, то для угорского кабінету настане ситуация, що до угоди взагалї не прийшло а в дусї закона мусять тогди увійти в житє самостійні розпорядженя. Становище кабінету Банфі'го було в сїй справі так точне, коректне від самого початку, що було би несправедливо докоряти єму, що він утрудняє становище австрийского парляменту.

Agram. Tagbl., котрий дістає свої інформациї від словіньских послів, доносить о становищи правиці до угоди так: Поляки будуть на всякий случай голосувати за угодою, навіть і без змін. Так само Словінцї і католицка партия людова не будуть робити нїяких засадничих трудностий, що найбільше, кількох з них вийде з палати підчас голосованя. Лиш одні Чехи ставлять ся остро. Екзекутивний комітет Молодочехів в Празї жадає, щоби збори мужів довіря цїлої партиї заняли ся угодою. На всякий случай треба від ґр. Туна жадати поруки, що жаданя Чехів будуть сповнені. Лиш в такім случаю справа угоди може статись справою клюбовою.

Причина виступленя пос. Барайтера з клюбу німецкої партиї людової або з т. зв. клюбу Штайнвендера розкриває нам по части і ту зміну, яка настала тепер взагалї серед німецкої опозиції. Причиною виступленя була дебата переведена в згаданім клюбі дня 6 с. м. і сполучене з нею голосоване, маюче виключно цїль інформацийну. Клюб Штайнвендера розважив собі, яка єго вартість в звязи з прочими партиями опозицийними, дальше, що не міг би сам без них на власну руку взятись до обструкциї, і наконець не хотячи дати ґр. Тунови догідної причини, щоби закрити парлямент і тим дати собі раду зі всїма трудностями, ухвалив майже трома четвертинами голосів 29 присутних членів, що треба поки що держати ся вибраної тактики і спільного поступованя з другими партиями опозицийними, особливо же, що справа цїсарского розпорядженя в справі провізоріі буджетової на 1898 р. не есть відповідною до того нагодою, щоби зараз розпочинати обструкцию знову. Голосоване оголошено тогди вже наперед лиш інформацийним, котрого цїлию в першій лїниї дати директиву членам старшини клюбової, яке мають заняти становище на конференциї предсїдателів клюбів.

У Франциї заносить ся на величезний страйк робітників в цїлім краю. Коли-б ще в послїдній хвили не прийшло до порозуміня межи робітниками а даючими роботу, то й страйк в Парижи буде на всїх площах будівельних оголошений ґенеральним. До тої змови мають прилучити ся також і всї робітники металеві і робітники на зелїзницях в цїлій Франциї. Загальний комітет стрейковий, до котрого входить по двох членів з кождого товариства робітничого проклямує солїдарність всїх робітників і жадає оголошеня загального страйку.

Найцікавійше то, що величезний сей страйк вяжуть зі справою Драйфуса і що то роблять рівночасно обі ворожі собі партиї. Ревізіонїсти кажуть, що то ґенеральний штаб і єго оборонцї піддержують страйк умисно, щоби був ще більший заколот і щоби они тогди могли легко виступити против републики. Партия войскова каже знов, що то ревізионїсти роблять заколот і що Бріссон носить ся з якимсь пляном против армії. Страйк взагалї робить правительству великий клопіт. Тепер спроваджено до Парижа велику масу войска для скріпленя залоги, котра разом з полициєю не може вже дати собі ради.

У Золї відбула ся ліцитация меблїв мимо того, що єго приятель звістний лїтерат Октав Мірбо хотїв заплатити за него кару 30.000 франків, призначену яко відшкодоване судовим знатокам письма. На ліцитациї зійшло ся бо-

---

7)

ЯКОВ БАЧІ.

Угорско-босаньске оповідане Деліґо.

(Переклад з нїмецкого).

(Дальше).

Притім всїм дївчина не була сумна, противно веселим щебетанем розвеселяла батька і матїр. З Яковом зійшла ся була лиш кілька разів потайком, та й тогди говорила лиш о звичайних річах, що найбільше попросила єго, щоби щось засьпівав.

Яков знав вже, що він розмавляв з донькою свого пана. Добрий чернець розповів єму про внутрішні відносини дому і остерігав єго перед наслїдками. Молодець боров ся сам з собою, та й він не знав чому. Цїлими годинами слухав побожного оповіданя Франя, при тім пригадала ся єму єго бідна мати та єго розбишацке житє, а конець тої внутрішної борби був заєдно такий, що він взяв ся до гуслї і засьпівав якусь пісню. Коли треба було уїздити якого молодого коня, то він з тим не спускав ся на когось другого, де треба було виступити против розбійників, то він ішов також в похід, а де була яка небезпечність, то він виставляв ся на ню, як би щось єго до того перло.

Відтак взяв ся до читаня. Чернець учив єго всего, чого міг учити, казав єму служити собі до служби божої, та повтаряв єму заєдно, що побожне житє убиває земскі пристрасти.

Одного красного вечера лїтом промавляв чернець до него особливо щиро.

— Послухай сину, що я тобі скажу, о тім я доси лиш з Богом розмавляв. Але ти мусиш знати, що моє житє, то не житє лиш проява душі в отсїм нужденнім тїлї. Та й я був молодим, та й я мав шаблю в руцї, та й я любив ся і то нещасливо, бо не знаходив взаїмної любови. Відтак став я розбишаком — і був ним доти, аж мене зловив якийсь капітан з Дубровника. Там навернув ся я до Бога і тепер жду спокі.но моєї смерти. Не треба нїчого більше, лиш трошки сили в собі; побори себе самого!

— Та й моя мати все то казала, але менї то так трудно отче сьвятий.

— Трудно тобі, мій сину, на якусь хвилю, відтак прийде тобі в поміч найлїпший приятель, а то — час. Він поробить зморщки на твоїм чолї, ти привикнеш до того, що замах твоєї руки буде слабший, пісня то ще лиш дїло голосу а не чувства, ти старієш ся, волосє тобі випадає а твоя душа стає чиста.

— Отче сьвятий — відозвав ся Яков — як би той беґ не був такий добрий для мене, як би я не знав, що він мене любить, то я би сю дївчину викрав і бив би ся за ню хоч би й з живим чортом!

— Сину мій, коли хтось хоче зробити яку дурницю, то нехай не надумує ся, бо щось такого не дасть ся розумом і подумати.

Тоту розмову перебив якийсь їздець, котрий спочений що аж капало з него і охриплим голосом спитав:

— Чи старий Гассан-беґ дома?

— Або нїби беґ старий, добрий чауше? — сказав на то чернець. — Ти з великого поспіху говориш як без розуму.

— Я сказав старий, всечестний отче, бо маю передати письмо від молодшого Гассана єго батькови; ідуть великі гості.

Тепер вже й Яков звернув на то свою увагу, розпращав ся з монахом та повів чауша на гору до беґа, завівши перед тим єго коня до стайнї під замковою горою.

Чауш, як звичайно, поклонив ся беґови аж до землї, а відтак подав єму устно до відомости, що славний Балтаджі Мехмед-паша, намістник з Банялюки (нехай жиє многі лїта) та Ібрагім-паша з Румілї разом з своїм сином та й беґів честний і хоробрий син за три днї від нинї станутъ досьвіта на замку з великою дружиною. Тепер они в Яйчу та не хотять як ті перші лїпші голодуючі Татари волоцюги нападати на Беґа, длятого вислали єго наперед з вістию і письмом молодого беґа.

Гассана-беґа зрадувала та вість немало, хоч він волїв би був побачити самого сина, котрого вже кілька лїт не видїв; з того, як складало ся, виходило на таке, що гості були би панами. Він отворив письмо, котрого зміст був такий:

— Благородний і поважний Беґу, кріпкий подвижнику підпори в Камичаку, з ласки

гато цікавих людий. Отже зараз перший предмет лїцитацийний, стіл, вартости 150 франків купив накладник повістий Золї, Браскель за 32.000 франків і на тім мусїла лїцитация скінчити ся.

На хіньских реформаторів настав тепер судний день. Цїсарева-вдовиця взяла ся до них дуже остро. З Шанґаю доносять, що арештовано Гванґа, котрий мав бути іменований послом в Японї, за то, що брав участь в нарадах комітету, котрий хотів заводити реформи. Всїх урядників, котрі підписали просьбу о заведенє реформ в Хінї, увільняє від служби. Видавництво кількох ґазет застановлено а їх редакторів арештовано. Для прочих ґазет видано дуже остре розпоряджене.

Новинки.

Львів дня 12-го жовтня 1898.

— **Іменованя.** П. Мінїстер судівництва іменував судовими ад'юнктами: Ад. Новаковского для Обертина, Руд. Штадлера для Вижницї, Йос. Пйонтковского для Делятина і Мих. Сливиньского для Лопатина.

— **Перенесеня**. П. Намістник переніс повітового лїкаря дра Йос. Петерса з Чесанова до Долини, а санїтарного асистента дра Йос. Курасевича з Рави до Дрогобича. — П. Мінїстер судівництва переніс судових ад'юнктів: Тад. Лиса з Белзця до Луки, Ігн. Кавецкого з Товмача до Монастириск, Стан. Ольшевского з Риманова до Перемишля, Сев. Смолецкого з Лопатина до Бурштина, Юр. Тарнавского з Сольки до Сучави, Ів. Цурковского з Обертина до Радехова, Стан. Пшибиславского з Комарна до Долини, дра Теоф. Жуковского з Радовець до Вашковець, дра Ор. Балеану з Серета до Ґураґумори, Гавр. Роґера з Радехова до Бібрки, дра Ром. Ревта з Становець до Радовець і Станїслава Данїеля з Вишнївчика до Риманова.

— **Торжественне отворенє шкільного року** 1898/9 в львівскій школї полїтехнїчній відбуде ся в суботу дня 15 с. м. О годинї 10-ій рано відправить ся служба Божа в костелї сьв. Мариї Магдалини, а о 11-ій розпічне ся торжество в полїтехницї. Відчит виголосить проф. Лев Сирочиньский на тему: „Гірництво в Галичинї перед 50 роками а нинї“.

— **З перемиської епархії.** До львівскої духовної семинариї приняті на I. рік богословія з перемиської епархії: Дан. Бодревич, Volод. Вербенець, Ів. Гамерский, Ник. Грабовский, Йос. Гмитрасевич, Ів. Горошко, Стеф. Дорош, Лев Калинич, Мих. Комарницкий, Викт. Кончило, Павло Кикта, Лавр. Левицкий, Мар. Лисяк, Алекс. Малярчик, Клим. Новак, Вас. Пинило, Мир. Усецкий, Кар. Химяк, Лев. Феданович, Volод. Шопа, Йос. Чехович, Анат. Чичилович. — Завідателем деканата устріцкого іменований дотеперішний містодекан устріцкий і парох в Берегах долїшних о. Ник. Чайковский. — Префектом при духовній семинариї у Львові іменований о. Ник. Вандзиляк. — Завідательства одержали оо.: Сим. Чижевич в Новици дек. біцкого, Теод. Савойка в Вороблячинї дек. любачівского. — Сотрудництво в Грабі дек. дуклянського одержав о. Петро Каламунецкий.

— **Зелїзничі сиґнали від'їзду.** Щоби осягнути голоснїйші нїж до сеї пори сиґнали для від'їзду поїздів на двірцях, зарядило ц. к. мінїстерство зелїзниць, що устні кликаня поїздової служби від 1-го падолиста с. р. на всїх зелїзницях в Австриї мають занехати ся, а на їх місце прийдуть трубкові і свиставкові сиґнали. Після того розпорядженя кондуктор, що провадить поїзд, дасть сиґнал свиставкою, взиваючи инших кондукторів і службу до занятя своїх місць, відтак кождий зі служби дасть оптичним сиґналом (рукою, хоругвкою або лїхтарнею) відповідь, що готовий до від'їзду, почім кондуктор від поїзду дасть знак трубкою до від'їзду.

— **Руский народний театр** виставить в Жовкви: 13 (четвер) „Торговля жемчугами“, комедия Гр. Цеглиньского; 15 (субота) „Мікадо“, оперета Сулївана; 16 (недїля) „Маруся“, драма в 3 актах, а закінчить Прольоґ, дїло музичне Матюка; 18 (второк) „Бідне дївча“, оперета в 5 актах; 20 (четвер) „Честь“ комедия Судермана; 22 (субота) „Барон циганьский“, оперета в 3 актах; 23 (недїля) „Капраль Тимко“, народний образ Мидловского, музика Матюка.

— **Анкета в справі закона будівничого для сїл і місточок.** Видїл краєвий ухвалив скликати анкету для розслїду проєкту закона будівничого для сїл, меньших міст і місточок. До згаданої анкети запрошені посли: Ґурский, Онишкевич, Чайковский, Володисл. Пілят, Тшецеский, Кар. Дїдушицкий, Розвадовский, Йордан, Дворский, Яблоньский, Шептицкий, Окуневский, Вуйцик, Водзиньский, Виктор, Созаньский і Козебродский. Окрім того віднїс ся Видїл краєвий до Намістництва о делеґованє до анкети представителя, котрим здаєть ся буде радник двора ґр. Лось. Анкета зачне свої наради дня 20 с. м. в салях соймових і потягне ся кілька днїв.

— **Напад на сьвященика.** В суботу дня 1 жовтня лучив ся в Погони, селї тисьменицкого повіта, напад на ігумена василїяньского монастиря, о. Методия Грицака. Ішов він за возом наладованим кукурузою, коли несподївано кинув ся на него з заду один селянин, котрий не тїшить ся доброю славою і ударив о. Грицака так сильно пястуком, що сей упав на землю утративши сьвідомість. Збїгли ся селянки і їм удало ся по якімсь часї холодною водою привести єго до памяти. Напастника зловлено, при чім не обійшло ся єму без побоїв від озлоблених селян і відставлено до суду в Тисьменици. Рану о. Грицака оглянув судовий лїкар, а начальник суду, радник Пискозуб по переведеню протоколу передав справу державній прокураториї в Станиславові. Напастник зізнав в судї, що до того нападу намовив єго другий селянин з Погонї.

— **Управителем друкарнї** „Ставропигійского інститута“ став п. Йосиф Данилюк, довголїтний складач многих львівских друкарень, маючий довголїтний досьвід яко фаховий у веденю сеї штуки друкарскої.

— **Скритоубийчий напад.** В Мільци допущено ся сими днями з незвістних причин скритоубийчого замаху на механїка Людвика Залеского. Около 8-ої години вечером, коли Залеский сидїв в комнатї при вечери, вистрілив хтось з подвіря крізь вікно з пістолета, а куля поцїлила Залеского в голову з заду за правим ухом. Тяжко раненого відвезено до шпиталя в Кракові, а підозріного о замах Вільгельма Зелїнґера та підозріну о співучасть жінку Залеского арештовано. Заряджено судове слїдство.

— **Самоубийство.** В Берлинї арештовано перед кількома днями голосну росийску мантїйку княжну Трубецку, що допустила ся в Німеччинї ріжних обманьств. Тепер доносять з Берлина телеґрафічно, що княжна відобрала собі житє, повісивши ся в арештї.

добротливого Бога призначений менї отче, котрого раб в любови і вірности передає Тобі поклін!

Так сподобало ся єдиному Богови, що він мене свого найнизшого раба, удостоїв того щастя, що падишаха (Бог нехай дасть єму здоровлє) збройна рука, Ібрагім, бич поган, удостоїв мене своєї ласки і що я приношу честь мому батькови. А також і єго знаменитий син, котрого сьвітле лице остаєсь недалеко позаду за сьвітячим в ночи місяцем вступив в дружбу крови зі мною та хотять оба, батько і син, позаяк слава мого родителя дійшла до їх уший, познакомити ся з нами лицем до лиця, кровю до крови, щоби ми опісля не приходили яко гостї одні до других, і длятого постановили они приїхати до Камичака. Повідомлений о тім приїде з нами перебуваючий тепер в Травнику босаньский паша, о чім написати і донести уважаю за свій обовязок.

З того листу виміркував беґ зовсїм справедливо, що межи Омером а єго сином, задлятого що они так дуже подружили ся, була також бесїда і о судьбі Зулейки. Позаяк віддаль була велика, то они очевидно не хотїли довгого посередництва і длятого самі намовили старого Ібраґіма, щоби їхав з ними в свати.

Се предложене єму і подобалось і нї. За тим промавляло то, що Ібраґім, чоловік богатий і впливовий; против того єго щире бажане, щоби донька остала ся в краю. Межи босаньскими музулманами було ще тогди сильне старе чувство родинної приналежности а материяльне понимане магометаньскої віри що-до жінок ще тогди не було так розширило ся, отже они уважали на то, хто має бути зятем. Понятя народности они не знали, але клали велику вагу на то, щоби дотичний мужчина був „нашки“ [1]). Навіть зайшлий з далеких сторін азийский Турок вживав ся борзо в ті погляди, а так само і наш Гассан думав „по босаньски“. Своєї жінки, котру він так любив, о то він не питав; досить, що она виховувала дївчину; хто опісля був єї паном, то спочивало в руках батька. Взагалї Гассанови було з тим не влад, що дївчина була вже на відданю а мимо того сидїла дома, хоч і як він любував ся єї очима та веселим єї щебетанем.

Казав отже закликати Якова і велїв, щоби на завтра вечер все було готове, щоби на позавтру вечер город був прикрашений, щоби канони були добре очищені, щоби також післав кількох людий верхом до Банялюки, котрі би накупили там на базарі коріня і всего, чого потреба, — бо нашу родину, любий Якове — так закінчив він свій розпорядок — жде велика честь.

Та й в гаремі не сказав більше нїчого як отсе; лиш додав ще: „Жінко, незадовго вилетить голубка, бо сокіл іде“ та розповів їй що писав молодий Гассан.

VIII.

— Моя люба дитинко, моя цьвіточко веснянна — говорила беґова — послухай, що я тобі скажу.

Був красний, ясний день, а Мілька вишивала і щось собі посьпівувала. Она скривила дрібку горішну губу і відповіла голосом нїби трошки угнїваної:

— Або-ж я тебе, люба мамунечко, коли не послухала?

— Та я й не длятого кажу, я питаю ся лиш, як то буде, коли твоя мати буде далеко від тебе, коли ти не будеш вже видїти отсего замку, коли богато челяди буде слухати твоїх приказів а золото та дияманти будуть мов градом спадати на тебе. А коли тогди приступить до тебе високого росту чорноокий борець і скаже: Я твій пан і все, чого захочеш, буде твоє. Чи моя мала Мілька буде й тогди плакати?

— Як бо ти отсе, люба матусенько, дивно говориш. Та-ж менї тут добре, і на що менї когось звідкись, коли тут так богато добрих людий?

— Я тобі скажу виразнїйше. Іде сокіл, приятель твого брата, хороший Омер, що тебе зірве, моя найдорожша цьвітко, дорогоцїнна перло в моїм рожевім вінци. Так постановив той, що єсть нашим паном а твоїм батьком. Люби-ж і ти свого пана так, як я, і спонукай єго, щоби він позволив тобіісповідувати віру твоєї матери, прецї тим єму не зашкодиш. Не сумуй нїколи, коли він веселить ся, бо тогди попсуєш єму гумор; коли-ж будеш видїти смуток на єго лици і що єго чоло морщить ся, то не дразни єго своєю дитинячою забавкою, потїшай єго і старай ся єго розвеселити. Бо мужчина такий самий як і женщина лиш на відворотний лад. Але він паном, така була воля божа і твого вітця.

— Мамо моя, то вже за богато для мене і я майже того не розумію. Отже я маю стати жінкою?

— А вже-ж, донечко.

— Та коли?

Твій брат Гассан прийде завтра зі знатними гостями з Яйча. Вже лагодимо ся на добре, щоби приняти як пристало дорогого сина і великих панів. Завтра вечером будуть русалки на замку, так все має бути красно.

— А я? чи менї їх не видїти? — спитала дївчина цїкаво.

— Брата, розуміє ся, побачиш; він тебе й не спізнасть, тоту маленьку жабочку, якою ти була. Але твого пана, хорошого Омера, побачиш, аж коли будеш єго жінкою.

По сих словах мати вийшла.

Ледви що беґова пішла, як дївчина побігла зараз до своєї служницї, котру найлїпше любила і приказала їй постарати ся о то, щоби она ще нинї могла видїти ся з Яковом.

— Але-ж, моя Зулейко, на замку повно чужих людий, всюди роблять; побачиш, що

— **Величезний пожар** — як доносять з Льондона — мав навістити велике хіньске місто Ганкав. Згоріло около 10.000 домів, а в огни погибло до 1000 людий. Згарище обіймає простір двох квадратових миль анґлїйских.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок Товариства взаімного кредиту „Днїстер“ у Львові**, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць вересень 1898.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Фонд резервовий . . .		3.291 30
2. Специяльна резерва . .		318 47
3. Удїли членів		51.226 21
4. Вкладки:		
а) стан на початку вересня . . .	365.967·56	
б) вложено в вересн.	17.565.70	
в) винято в вересни	8.374·36	
позістає з кінцем вересня .		375.158 90
5. Непіднята дивіденда за р. 1897		703 22
6. Кошти спору . . .		80 81
7. Сальдо прц. (побраних) . .		15.251 25
8. Рахунок біжучий з інституциями кредитовими . .		5.239 70
Сума .		451.268 86

II. Стан чинний:

		Кор. сот.
1. Цінні папери: фонду резервов. . .		3.197 —
2. Позички уділені:		
а) стан на поч. місяця	427.254·61	
б) уділено в вересни	20.393.00	
в) сплачено в вересн.	16.796·50	
Стан з кінцем вересня . .		430.851 11
3. Готівка в касї з днем 31/9 .		1225 46
4. Льокациї:		
а) в щадници почтов. (оборот чековий) . . .		849 54
б) в цінних паперах . .		400 —
в) в иньших інстит. кредит. .		11.600 82
5. Сальдо коштів адміністрациї .		3.145 93
Сума .		451.269 86

Членів прибуло 27, убуло 3, отже разом з кінцем вересня 1898 було членів 1.270 з декларованими удїлами 1309 в сумі 65.450 кор.

Стопа процентова від вкладок $4\frac{1}{2}$ прц.; від позичок удїлюваних $6\frac{1}{2}$ прц.

— **В Товаристві взаімних обезпечень „Днїстер“** прибуло в місяци вересни с. р. 8.300 важних поліс на суму 3,743.895 зр. обезпеченої вартости з премією 34.321 зр. 94 кр. Від 1 січня отже до кінця вересня с. р. видано 48.878 важних поліс на суму 25,395.855 зр. а з премією 219.177 зр. 51 кр. Попередного року за той сам час видано 40.201 важних поліс на суму 21,315.607 зр. з премією 182.394 зр. 08 кр.

Шкід було в вересни 94 случаїв, межи тими більші пожари: в Торговици повіта товмацкого (28 членів), в Княгиничах повіта рогатиньского (9 членів), в Коцурові повіта бобрецкого (7 членів) і в Микулинцях повіта тернопільского (8 членів). Разом всїх від початку року по конець вересня 1898 було 576 шкід, з котрих 567 уже виплачено; одна шкода приключивша ся в остатних днях вересня находить ся в лїквідациї, а 8 відшкодовань (в сумі загальній 1876 зр. 34 кр.) на разї здержано до укінченя доходжень судових.

Сума всїх тих шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 157.801 зр. 87 кр., з чого відтрутивши часть реасекуровану остає на власний рахунок 87.490 зр. 67 кр.

Фонд резервовий з днем 30 вересня с. р. виносить 90.840 зр. 87 кр.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 12 жовтня. Приїхав тут австрийский мінїстер торговлї бар. Діпавлї.

Кандия 12 жовтня. Приїхав тут баталїон анґлїйских фізилїрів полку Лянкашір з Каіру.

Мадрид 12 жовтня. З островів Вісах (коло Филипиньских островів) доносять, що 4000 повстанців разом з 38 проводирями піддало ся іспаньским властям на ласку і не ласку.

Константинополь 12 жовтня. В послїдних днях арештувала тутешна поліция богато підозріних людий особливо італїяньского походженя; арештовано також кількох Молодотурків. Арештованя сї уважають тут за средство осторожности на час приїзду німецкого цїсаря.

Берлин 12 жовтня. Секретар державний Більов виїхав звідси, щоби супроводжати цїсаря в его подорожи по Всходї.

Париж 12 жовтня. Рада мінїстрів ухвалила скликати парлямент на день 25 с. м.

Курс львівский.

Дня 11 жовтня 1898.	платять	жадають
I. Акциї за штуку	зр. кр.	зр. кр.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	377·—	387·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	200·—	210·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	291·—	294·—
Акциї гарбарнї Ряшів	205·—	212·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	260·—	265·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	96.50	97·20
Банку гіпот. 5% преміов.	110·20	110·90
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	100·10	100·80
$4^2/_2$% листи застав. Банку краєв.	100.90	101·60
4% листи застав. Банку краєв. .	98·—	98·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	97·50	98·20
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	97·70	98·40
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·70	96·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%	100·50	101·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
Позичка краєв. з 1873 по 6%	103·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·30	98·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	26·50	28·50
Міста Станиславова	50·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	19·50	20·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	10·25	11·25
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	11·—	12·—
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	25·—	27·—
Базилїка (Курс віденьский)	6·70	7·—
Joszif (Курс віденьский)	3·70	4·40
Сербскі табакові (Курс віденьский)	4·25	5·25
V. Монети.		
Дукат цїсарский	5·61	5·71
Рубель паперовий	1·27	1·28
100 марок німецких	58·60	59·10
Доляр америк.	2·40	2·50

Надіслане.

100.000 корон, 25.000 корон і 10.000 корон суть Головні виграни льосів великої **ювілейної Вистави.** Звертаємо сим увагу наших Вп. Читателів, що ті виграни також **готівкою** з 20% на податок будуть виплачані.

Яко добру і певну льокацию

поручаємо:

$4\frac{1}{2}$ прц. листи гіпотечні,
4 прц. листи гіпотечні коронові,
5 прц. листи гіпот. преміовані,
4 прц. листи тов. кредит. земск.,
$4\frac{1}{2}$ прц. листи банку краєвого,
5 прц. облїґациї банку краєвого,
4 прц. позичку краєву,
4 прц. облїґациї пропінацийні,
і всїлякі ренти державні.

Папери ті продаємо і купуємо по найдокладнійшім дневнім курсї.

Контора виміни

ц. к. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного

Контора виміни і відділ депозитовий перенесений до льокалю партерового в будинку банковім. 5

За редакцию відповідає Адам Нижковецкий

нас зловлять. Коли-б менї прийшлось згинути, то менї се байдуже, але тебе, моя ти найкрасша цьвіточко, було би шкода, шкода....

— Не заводи, але роби так як кажу! Що то знов за вимівка нинї? Так мусить бути, памятай собі.

Служниця муркотїла дальше, але при тім поручила свою уперту сестричку ласцї божій та вийшла нишком нїби то за чимсь до города. Служба на замку вже знала ся, і не впадало нїкому в очи, що служниця чогось шукає. Хитро споглядала она попід свою хусточку на лици на всї боки, чи не побачить де Якова. Наконець побачила его, як він казав розкладати намети, перечисляв верхові конї. Тревало досить довго, аж она могла дати знак і Яков то побачив, почім знав він спосіб підійти до служницї, котра нїби то зривала цьвіти.

— Ти, Угре — відозвалась она нахилившись до якоїсь цьвітки, як би до неї говорила — єсть цьвітка, що ще нинї хоче поговорити з тобою, але ще нинї, памятай собі!

— Нинї вечером годї, бо сподїваємо ся гостий.

— Цьвітка вяне; спіши ся.

— Коли мусить бути, то нехай буде. Коли цьвітка буде мати ноги і зможе нинї, коли сонце зійде з полудня, прийти до черця, то Угор буде там.

Все то говорило ся пошепки, нїхто того не чув, лиш дїдар видїв, що Яков приступив ся ближше до служницї. Він на то не конче зважав, але відтак відозвало ся в нїм підозрінє і він постановив собі не спускати з ока офіцира від коний, як то називали Якова его приятелї. Служниця розповіла дївчинї, що Яков сказав. В білий день трудно було викрасти ся. Они знали добре, що на замку тепер повно людий, і що брама стоїть цїлий ден отвором, але й то, що якусь женщину зараз би спостерегли, тим більше, що всї навички служниць беґової були знані. Коли полудне минуло, положив ся беґ на хвильку спочити, бо від великої спеки морив сон і людий і зьвірята.

Пекуче сонце огріває тобі насамперед шкіру, відтак очи тобі пітнїють, несьвідомо жене тебе в тїнь, ноги під тобою вянуть і глубокий сон, навіть солодший як в ночи находить на тебе. Твій мозок ще не утомив ся від дневної роботи і в таку пору снить ся тобі то, чого ти на яві бажаєш.

На то числила дївчина, лиш справа одежи непокоїла еї. Служници впало до голови, що єсть ще одно одїнє еї брата Гассана, котре було би на ню добре; на голову возьме турбан, а з лиця еї і так нїхто не знає, і так еї нїхто на тім не зловить. А відтак буде ще й щастє мати.

Дївчинї сподобала ся така гадка і она в тїй хвили вишукала то одїнє. Ще й то було їй на руку, що еї мати була занята справами сина і цїлими днями нараджувала ся в своїм чоловіком.

Коли Зулейка убрала ся в то одїнє, служниця з радости аж в долонї плеснула і стала еї цїлувати.

— Ах ти мій соколику красненький, возьми-ж мене з собою в далекі краї.

— Нї, мій вірний вороне, лиши ся ти тутки.

Так проговорювали они одна другій, підчас коли служниця заплїтала красне темнобрунатне волосє і обкручувала его до окола голови.

— Лиш не рви менї волося, однїсенької моеї окраси, бо і так не маю більше нїчого — сказала дївчина.

Наконець викрала ся з хати.

(Дальше буде).

Поручає ся

торговлю вин **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.**

Послїдне тягнене 22-го жовтня

1. Головна виграна **100.000 корон**
2. Головна виграна **25.000 корон**
3. Головна виграна **10.000 корон**

готівкою з 20% на податок.

ВІДЕНЬСКІ ЛЬОСИ по 50 кр.

поручають: М. Йонаш, Кіц & Штоф, М. Клярфельд, Корнман & Файґенбавм, Ґустав Макс, Самуелі & Ляндав, Авг. Шеленберґ і син, Сокаль & Лїлїен. 42

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Аґенция дневників і оголошень

принимає також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Старим і молодим

поручаю недавно видану і значно побільшену книжку радника мед. дра Мілєра о

недугах тайних і нервових і радикальнім їх вилїченю.

За надісланєм **60 кр.** в марках листових, висилає вже оплачену посилку

CARL ROEBER, Braunschweig.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

НАУКУ КРОЮ

і шитя убрань дамских

систематично проваджену, подають в ряді статїй „MODY PARYSKIE“ найдешевше і найгарнїйше ілюстроване письмо для жінок.

Кожда з пань запізнавши ся з тими статями, буде могла без помочи кравчинї зробити для себе відповідну туалєту.

„MODY PARYSKIE“ коштують квартально лиш 1 злр., піврічно 2 злр., річно 4 злр., а пренумерату належить присилати до Адмінїстрациї „Mód Paryskich“ у Львові ул. Личаківска ч. 27.

„MODY PARYSKIE“

ДЛЯ НАШИХ ПАНЬ!

Найдешевше і найгарнїйше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот, коштує:

квартально . . 1 злр.
піврічно . . . 2 злр.
річно . . . . . 4 злр.

Пренумерату належить присилати до Адмінїстрациї „Mód Paryskich“ у Львові улиця **Личаківска ч. 27** або до

Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО

Пасаж Гавсмана ч. 9.

Числа оказові висилає ся на жаданє безплатно.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).